

2018. október 25., csütörtök

P8_TA(2018)0430

Az ENSZ 2018. évi, Katowicében (Lengyelország) tartandó éghajlatváltozási konferenciája (COP24)

Az Európai Parlament 2018. október 25-i állásfoglalása az ENSZ 2018. évi, Katowicében (Lengyelország) tartandó éghajlatváltozási konferenciájáról (COP 24) (2018/2598(RSP))

(2020/C 345/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményére (UNFCCC) és az ahhoz csatolt Kiotói Jegyzőkönyvre,
- tekintettel a Párizsi Megállapodásra, az 1/CP.21 határozatra és az UNFCCC feleinek 21. konferenciájára (COP 21), valamint a feleknek a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek találkozájaként szolgáló, 2015. november 30. és december 11. között Párizsban (Franciaország) megrendezett 11. konferenciájára (CMP 11),
- tekintettel az UNFCCC feleinek 18. konferenciájára (COP 18) és a feleknek a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek találkozájaként szolgáló, 2012. november 26. és december 8. között Dohában (Katar) megrendezett 8. konferenciájára (CMP 8), valamint a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második, 2013. január 1-jén kezdődő és 2020. december 31-én véget érő kötelezettségvállalási időszakot meghatározó jegyzőkönyv módosításának elfogadására,
- tekintettel arra, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének (ENSZ) székhelyén, New Yorkban 2016. április 22-én aláírásra megnyitották a Párizsi Megállapodást, amelyet 2017. április 21-ig tartottak megnyitva, és arra, hogy 195 állam aláírta a Párizsi Megállapodást, valamint 175 állam letétbe helyezte a megerősítési okmányt,
- tekintettel az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye feleinek 23. konferenciájára (COP 23) és a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek 13. találkozájára (CMP 13), valamint a feleknek a Párizsi Megállapodás feleinek találkozájaként szolgáló, 2017. november 4. és november 16. között Bonnban (Németország) megrendezett második konferenciájára (CMA 2),
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjére és a fenntartható fejlesztési célokra,
- tekintettel a klímadiplomáciáról szóló, 2018. július 3-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az ENSZ 2017-es bonni (Németország) éghajlatváltozási konferenciájáról (COP 23) szóló, 2017. október 4-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság „Európa karbonszegény gazdaságra való áttérésének gyorsítása” című, 2016. július 20-i közleményére (COM(2016)0500),
- tekintettel az Európai Tanács 2016. február 15-i, 2016. szeptember 30-i, 2017. június 23-i és 2018. március 22-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanács 2017. október 13-i, 2018. február 26-i és 2018. október 9-i következtetéseire,
- tekintettel az ózonréteget lebontó anyagokról szóló montreali jegyzőkönyv kigali módosításának az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló, 2017. július 17-i (EU) 2017/1541 tanácsi határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel arra, hogy Lettország és az Európai Bizottság 2015. március 6-án benyújtotta az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményéhez az EU és tagállamai teljesíteni kívánt nemzetileg meghatározott hozzájárulásait,
- tekintettel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) ötödik értékelő jelentésére (AR5) és összefoglaló jelentésére, valamint az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület „1,5 °C-os globális felmelegedés” című különjelentésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0280.

⁽²⁾ HL C 346., 2018.9.27., 70. o.

⁽³⁾ HL L 236., 2017.9.14., 1. o.

2018. október 25., csütörtök

- tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Programjának (UNEP) 2017 novemberében közzétett, a kibocsátási szakadékról szóló, 2017. évi nyolcadik összefoglaló jelentésére és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban tapasztalható szakadékról szóló, 2017. évi jelentésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Energia Ügynökség 2017. évi világszintű energiaszükségletéről és szén-dioxid-kibocsátásról szóló helyzetjelentésére,
 - tekintettel a Meteorológiai Világszervezetnek (WMO) az éghajlat 2017. évi globális helyzetéről szóló, 2018. márciusi nyilatkozatára, valamint az üvegházhatású gázokról 2017. október 30-án kiadott 13. sz. közleményére,
 - tekintettel a Világgazdasági Fórum globális kockázatokról szóló, 2018. évi jelentésére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Green Growth Group az éghajlatváltozás elleni uniós fellépés finanszírozásáról – az éghajlattal összefüggő kiadások megerősítéséről és a többéves pénzügyi keretben való érvényesítéséről szóló, 2018. március 5-i nyilatkozatára, amelyet 14 uniós környezetvédelmi és klímaügyi miniszter írt alá ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság Közös Kutatóközpontja által 2017 novemberében közzétett, a „CO₂ – az antropogén szén-dioxid-kibocsátás nyomon követését és ellenőrzését támogató működési kapacitás” című jelentésre ⁽³⁾,
 - tekintettel a fairbanksi nyilatkozatra, amelyet az északi-sarkvidéki országok külügyminiszterei fogadtak el az Északi-sarkvidéki Tanács 2017. május 10–11-én Fairbanksben (Alaszka) tartott 10. miniszteri ülésén,
 - tekintettel az első ízben 2017. december 12-én Párizsban tartott „One Planet” klímacsúcstalálkozóra és az ott elfogadott 12 kötelezettségvállalásra,
 - tekintettel Ferenc pápa *Laudato Si'* kezdetű pápai körlevelére,
 - tekintettel a 2018. június 19-i Mesebergi Nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Párizsi Megállapodás 2016. november 4-én lépett hatályba, és (2018. október 11-től kezdve) az egyezmény 197 részes fele közül 181 az ENSZ-nél letétbe helyezte a megerősítési, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okiratát;
- B. mivel 2015. március 6-án az EU benyújtotta az Éghajlatváltozási Keretegyezményhez kapcsolódó, teljesíteni kívánt uniós és nemzetileg meghatározott hozzájárulásokat, amelyek értelmében 2030-ig kész legalább az 1990. évi szint 40 %-ára csökkenteni a hazai ÜHG-kibocsátást;
- C. mivel a Párizsi Megállapodás aláírói által eddig tett kötelezettségvállalások nem lesznek elegendők a közös cél eléréséhez; mivel az Unió és tagállamai által benyújtott jelenlegi nemzetileg meghatározott hozzájárulás nincs összhangban a Párizsi Megállapodásban meghatározott célokkal, ezért felülvizsgálatra szorul;
- D. mivel az uniós nemzetileg meghatározott hozzájárulás teljesítéséhez hozzájáruló uniós jogszabályok alapvető elemeit, különösen a megújulóenergia-irányelvet és az energiahatékonysági irányelvet rendkívül nagyratörő célokkal dolgozták ki, arra ösztönözve az Uniót, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának mértékét 2030-ig legalább 45 %-kal csökkentse; mivel az EU-ban 2030-ig megvalósítandó 45 %-os csökkentés nem járul hozzá elegendő mértékben a Párizsi Megállapodás céljainak eléréséhez és az évszázad közepéig elérendő, nulla nettó kibocsátásra vonatkozó célhoz;
- E. mivel a kibocsátások mérésének átláthatósága kulcsfontosságú ahhoz, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának globális csökkentése terén igazságos módon jelentős előrelépést lehessen elérni;
- F. mivel három év után, amelynek során a számadatok változatlanok maradtak, 2017-ben nőtt a globális és uniós szén-dioxid-kibocsátás; mivel ez a növekedés egyenlőtlenül oszlik meg a világ különböző részei között:

⁽¹⁾ http://www3.weforum.org/docs/WEF_GRR18_Report.pdf

⁽²⁾ http://www.bmub.bund.de/fileadmin/Daten_BMU/Download_PDF/Europa___International/green_growth_group_financing_climate_action_bf.pdf

⁽³⁾ <http://copernicus.eu/news/report-operational-anthropogenic-co2-emissions-monitoring>

2018. október 25., csütörtök

- G. mivel 2017-ben nagy számban fordultak elő szélsőséges időjárási események és hőmérsékleti rekordok, amelyek fokozzák a globális éghajlatvédelmi fellépés sürgősségét;
- H. mivel az éghajlatváltozás enyhítésére irányuló nagyratörő politika növekedést idézhet elő és munkahelyeket teremthet; mivel azonban egyes meghatározott ágazatok ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés veszélyének, amennyiben más piacokon nincs hasonló mértékű törekvés; mivel ezért megfelelő védelmet kell nyújtani a kibocsátásáthelyezés ellen az ilyen ágazatok munkahelyeinek megóvása érdekében;
- I. mivel az éghajlatváltozás felerősít számos más fenyegetést, amelyek aránytalanul sújtják a fejlődő országokat; mivel az aszályok és más negatív időjárási események gyengítik és rombolják azokat az erőforrásokat, amelyekről a szegény emberek megélhetése közvetlenül függ, és élesedő versenyt váltanak ki a fennmaradó erőforrásokért, hozzájárulva ezzel a humanitárius válságokhoz és feszültségekhez, a kényszerű lakóhelyelhagyáshoz, a radikalizálódáshoz és a konfliktusokhoz; mivel bizonyíték van arra, hogy az éghajlatváltozás szerepet játszott a zavargások kialakulásában és az erőszak terjedésében a Közel-Keleten, a Száhel-övezetben és Afrika szarvánál, amelyek következményei messze túlmutattak ezeken a térségeken;
- J. mivel az Éghajlat-változási Kormányközi Testület „1,5 °C-os globális felmelegedés” című jelentése azt is bemutatja, hogy az ilyen hőmérséklet-növekedés hatása lényegesen kevésbé lenne súlyos, mint a 2 °C-os növekedésé;
- K. mivel az éghajlatváltozás mérséklésének hosszú távú sikere – különösen a fejlett országokban – jóval erőteljesebb fellépést követel meg ahhoz, hogy kiszabaduljanak a karbondioxidból, és előmozdítsák az éghajlati szempontból intelligens növekedést, a fejlődő országokban is; mivel folyamatos erőfeszítéseket kell tenni a fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi, technológiai és kapacitásbővítési támogatás fokozása érdekében;
- L. mivel a nagy kibocsátók kudarca, hogy nem csökkentik az ÜHG-kibocsátásaikat az ahhoz szükséges fellépésnek megfelelően, hogy a globális átlaghőmérséklet-emelkedést 1,5 °C-ra vagy 2 °C-ra csökkentsék, tovább súlyosbítja az éghajlatváltozáshoz való szükséges alkalmazkodás már most is óriási mértékét és költségét, aminek különösen súlyos következményei vannak a legkevésbé fejlett országokra (LDC-országok) és a fejlődő kis szigetállamokra (SIDS) nézve; mivel támogatni kell a legkevésbé fejlett országok és fejlődő kis szigetállamok minden olyan kezdeményezését, amelyek a kockázati információk és korai előrejelzések összeállítására irányulnak;
- M. mivel jóval erőteljesebb mérséklési és alkalmazkodási intézkedéseken keresztül sürgősen csökkenteni kell az alkalmazkodási szükségletek és törekvések közötti szakadékok;
- N. mivel tarthatatlan az az elv, hogy a költségeket ott kell fedezni, ahol felmerülnek, és az ÜHG-kibocsátásokért elsődlegesen felelősnek kell viselniük a globális teher legnagyobb részét;
- O. mivel a Párizsi Megállapodás 7. cikke globális célt határoz meg az alkalmazkodásra, és ezt a célt most további késedelem nélkül mérhetővé kell tenni; mivel a nemzeti alkalmazkodási terveknek fontos szerepet kell betölteniük;
- P. mivel az erdők jelentős mértékben hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz; mivel az erdőirtás a globális ÜHG-kibocsátás majdnem 20 %-áért felel, és különösen az állatállomány, a szója és a pálmaolaj bővülő, többek között az uniós piacra is irányuló ipari termelése áll mögötte; mivel az EU-nak csökkentenie kell az erdőirtáshoz való közvetett hozzájárulását („fogyasztással összefüggő erdőirtás”), amelyért felelősséggel tartozik;
- Q. mivel a föld szűkös erőforrás, és a hagyományos és első generációs bioüzemanyagok takarmányainak termelésére való felhasználása súlyosbíthatja az élelmiszer-ellátás bizonytalanságát, és lerombolhatja a fejlődő országokban élő szegények megélhetését, különösen a nagyarányú földszerzéseken, a kényszerű lakóhelyelhagyáson, a szennyezésen és az őslakos népek jogainak megsértésén keresztül; mivel a kibocsátáskompenzációs és újraerdősítési rendszerek is ilyen kárt okozhatnak, ha nem megfelelően tervezik meg és hajtják végre azokat;

2018. október 25., csütörtök

1. emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás, amely egyéb kockázatokat előidéző és felerősítő tényezőként működik, az emberiség előtt álló legsürgetőbb kihívás, és hogy világszerte az összes államnak és szereplőnek határozott egyéni fellépésen keresztül minden erejével küzdenie kell ellene; azt is hangsúlyozza, hogy a kellő időben végrehajtott nemzetközi együttműködés, a szolidaritás, valamint az együttes fellépés iránti következetes és tartós elkötelezettség az egyetlen megoldás a bolygó és biológiai sokféleségének megőrzése iránti, a jelen és a jövő generációit szolgáló kollektív felelősség vállalására; hangsúlyozza, hogy az Unió készen áll arra, hogy továbbra is vezető szerepet vállaljon ebben a globális erőfeszítésben, biztosítva eközben az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátással járó gazdasági fejlődést, amely megteremti az energiabiztonságot, az európai ipar és munkahelyteremtés versenyelőnyét;

Az éghajlatváltozás elleni fellépés tudományos alapja

2. kiemeli, hogy a WMO megerősítette, hogy 2015, 2016 és 2017 volt az eddig mért három legmelegebb év, ami az Északi-sarkvidék nagyon komoly felmelegedését okozta, ennek pedig az egész világon hosszú távú következményei lesznek a tengerek szintjére és az időjárási viszonyokra nézve;

3. úgy véli, hogy a globális átlaghőmérséklet 2 °C-os emelkedésének súlyos és visszafordíthatatlan hatásai elkerülhetők, ha az ambiciózusabb 1,5 °C-os célértéket sikerül elérni, ehhez azonban legkésőbb 2050-ig a növekvő globális ÜHG-kibocsátást nettó nullára kell csökkenteni; hangsúlyozza, hogy a szükséges technológiai megoldások rendelkezésre állnak, és a költségek szempontjából egyre versenyképesebbé válnak, továbbá az Unió összes szakpolitikáját szorosan össze kellene hangolni a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljaival, valamint rendszeresen felül kell vizsgálni azokat, hogy összeegyeztethetők maradjanak ezekkel a célkitűzésekkel; ezért várakozással néz az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek az iparosodás előtti szintet 1,5 °C-kal meghaladó globális hőmérséklet-emelkedés hatásairól szóló, 2018. évi különjelentése elébe;

4. hangsúlyozza, hogy a WHO szerint az éghajlatváltozás hatással van az egészséget befolyásoló társadalmi és környezeti tényezőkre – tiszta levegő, biztonságos ivóvíz, elegendő táplálék és biztonságos menedékhely –, és 2030 és 2050 között évente 250 000 további haláleset várható hiányos táplálkozás, malária, hasmenés és hőstressz miatt; megjegyzi, hogy a szélsőségesen magas hőmérséklet közvetlenül hozzájárul a szív- és érrendszeri, valamint a légzőszervi betegségek okozta halálesetekhez, különösen az idősek körében; elismeri, hogy az éghajlatváltozás konfliktusok katalizátora; úgy ítéli meg, hogy a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalások teljes körű végrehajtása nagymértékben hozzájárulna az európai és a nemzetközi biztonság és béke fokozásához;

A Párizsi Megállapodás ratifikálása és a kötelezettségvállalások végrehajtása

5. üdvözlí a Párizsi Megállapodás ratifikációjának példátlan ütemét, valamint mind az állami, mind a nem állami szereplők globális mozgósítását és elkötelezettségét a teljes és gyors végrehajtás érdekében, amint azt a világszintű fontos eseményeken – például a 2017. december 4. és 6. között Chicagóban tartott 2017. évi észak-amerikai klímacsúcstalálkozón, a 2017. december 12-én Párizsban tartott „One Planet” klímacsúcstalálkozón, valamint a 2018. szeptember 12. és 14. között San Franciscóban tartott globális éghajlatvédelmi csúcstalálkozón – tett kötelezettségvállalások is mutatják;

6. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi nemzetileg meghatározott hozzájárulások csak mintegy 3,2 °C-os hőmérséklet-növekedésre csökkentenék a globális felmelegedést⁽¹⁾, és meg sem közelítenék a 2 °C-ot; felszólítja a feleket, hogy konstruktívan járuljanak hozzá a 2020-ig megvalósítandó folyamathoz, amikor a nemzetileg meghatározott hozzájárulásokat aktualizálni kell, és biztosítsák, hogy nemzetileg meghatározott hozzájárulásuk összhangban legyen a Párizsi Megállapodásban kitűzött hosszú távú hőmérsékleti céllal, amely szerint a globális hőmérséklet-emelkedést az iparosodás előtti szinthez képest jóval 2 °C alatt tartják, és erőfeszítéseket tesznek a növekedés 1,5 °C-ra való leszorítása érdekében; elismeri, hogy a jelenlegi vállalások, többek között az Unió és tagállamai által előterjesztett vállalás, nem elégségesek a megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez; hangsúlyozza ezért, hogy a globális ÜHG-kibocsátásnak mihamarabb el kellene érnie a legmagasabb szintet, és hogy az összes részes félnek – és különösen az Uniónak és az összes G20-országoknak – fokoznia kell erőfeszítéseit, és 2020-ig aktualizálnia kell nemzetileg meghatározott hozzájárulását a 2018-as Talanoa-párbeszéd nyomán, hogy megszüntesse a céltól való fennmaradó eltérést;

7. úgy véli, hogy amennyiben a nagyobb gazdaságok az ÜHG-kibocsátás csökkentése terén nem tesznek az uniós vállalásokhoz hasonló kötelezettségvállalásokat, akkor az európai ipar globális versenyképességének biztosítása érdekében fenn kell tartani a kibocsátásáthelyezésre vonatkozó rendelkezéseket, különösen azokat, amelyek a kibocsátásáthelyezés kockázatának nagymértékben kitett ágazatokat célozzák;

⁽¹⁾ UNEP: A kibocsátási szakadékról szóló, 2017. évi jelentés – A kibocsátási szakadék és annak következményei, 18. o.

2018. október 25., csütörtök

8. sajnálattal állapítja meg, hogy a Párizsi Megállapodás keretében kötelezettségvállalásokat tevő harmadik országok többségében a hozzájárulásaik növeléséről szóló vita csak nagyon lassan indul el; felkéri ezért a Bizottságot, hogy rendszerezze a nagyobb erőfeszítések révén a kötelezettségvállalás fokozására vonatkozó uniós megfontolásokat, hogy ezzel a többi partnert hasonló lépésekre ösztönözze;

9. hangsúlyozza az ambiciózus éghajlat-politika fontosságát az Unió számára, hogy hiteles és megbízható partnerként léphessen fel, valamint az Unió globális éghajlat-politikai vezető szerepének és a Párizsi Megállapodásban való részvétele fenntartásának fontosságát; üdvözlí az Európai Parlament és a Tanács megállapodását, hogy 32 %-ra, illetve 32,5 %-ra növelik a megújuló energiaforrásokra és az energiahatékonyságra vonatkozó célokat, aminek eredményeként 2030-ig több mint 45 %-kal csökkentik az ÜHG-kibocsátást; üdvözlí ezért a Bizottság észrevételeit az uniós nemzetileg meghatározott hozzájárulás aktualizálásával kapcsolatban, amelynek célja ezen ambiciózusabb törekvés figyelembevétele és a 2030-as kibocsátáscsökkentési cél növelése; felhívja a Bizottságot, hogy 2018 végéig készítsen a század közepére szóló, nulla kibocsátásra irányuló ambiciózus stratégiát az Unió számára, amely költséghatékony pályát vázol fel a Párizsi Megállapodásban elfogadott, nulla nettó kibocsátásra vonatkozó cél elérésére, és legkésőbb 2050-re nettó nulla szén-dioxid-kibocsátással járó gazdaságot biztosít az Unióban, a fennmaradó globális szénköltségvetésből való méltányos uniós részesedésnek megfelelően; támogatja az uniós nemzetileg meghatározott hozzájárulás aktualizálását egy a gazdaság egészére vonatkozó cél kitűzésével, amely szerint az üvegházhatású gázok kibocsátását 2030-ra legalább 55 %-kal csökkenteni kell az 1990-es szinthez képest;

10. üdvözlí az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának bejelentését, hogy 2019 szeptemberében, a 74. közgyűlés keretében klímacsúcstalálkozóra kerül sor az éghajlatvédelmi fellépések felgyorsítása, a Párizsi Megállapodás céljainak elérése és különösen az éghajlattal kapcsolatos kötelezettségvállalások ambiciózusabbá tétele érdekében; felkéri az EU-t és tagállamait ezen erőfeszítés támogatására azáltal, hogy elkötelezettséget és politikai szándékot mutatnak arra, hogy fokozzák saját vállalásaikat, és szorgalmazzák a többi fél erőteljes hozzájárulását;

11. sajnálattal veszi tudomásul Donald Trump, az Egyesült Államok elnöke azon bejelentését, hogy az Egyesült Államokat ki kívánja léptetni a Párizsi Megállapodásból, és ezt visszalépésnek tekinti; elégedettségének ad hangot amiatt, hogy Trump elnök bejelentését követően valamennyi jelentős fél megerősítette a Párizsi Megállapodás iránti elkötelezettségét; határozottan üdvözlí a nagyobb egyesült államokbeli államok, városok, egyetemek és egyéb nem állami szereplők folyamatos éghajlatvédelmi mobilizációját a „We are still in” kampány keretében;

12. kitart amellett, hogy – különösen Trump elnök bejelentését követően – fontosak a kibocsátáshelyezéssel szembeni megfelelő rendelkezések, és biztosítani kell, hogy a legjobban teljesítők ingyenes kibocsátási egységeket kaphassanak a kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló irányelvben meghatározottak szerint; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a kibocsátáshelyezéssel fenyegetett ipar védelmére irányuló további intézkedések eredményességét és jogszerűségét, például a határátlépési CO₂-adó kiigazítását és a fogyasztási adót, különösen az olyan országokból származó termékek tekintetében, amelyek nem tesznek eleget a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségeiknek;

13. üdvözlí a Montreali Jegyzőkönyv kigali módosításának 2019. január 1-jei hatálybalépését 27 fél – köztük hét tagállam – részvételével, amelyek letétbe helyezték megerősítő okirataikat; felhívja a Montreali Jegyzőkönyv valamennyi részes felét, különösen azokat a tagállamokat, amelyek még nem nyújtották be megerősítő okirataikat, hogy tegyenek meg mindent a gyors ratifikálás érdekében, amelyre szükség van a Párizsi Megállapodás végrehajtása és a közép- és hosszú távú éghajlati és energetikai célok elérése érdekében;

14. üdvözlí, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv dohai módosító jegyzőkönyvét valamennyi tagállam ratifikálta, és az uniós közös megerősítő okiratot 2017. december 21-én letétbe helyezték; úgy véli, hogy ez a lépés fontos tárgyalási befolyást biztosít a 2018. évi éghajlat-politikai tárgyalások sikeres lezárását illetően, és az együttműködési erőfeszítéseknek köszönhetően eredményesen csökkenti az üvegházhatású gázok kibocsátását;

15. hangsúlyozza, hogy a COP 23 tárgyalások során a 2020 előtti végrehajtás és az ambíció kulcsfontosságú kérdés volt; üdvözlí azt a döntést, hogy a 2018. és 2019. évi COP során helyzetfelmérést tartsanak; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy készítsék elő a kibocsátások 2020-ig történő csökkentésére vonatkozó, a COP 24 keretében sorra kerülő 2020 előtti állapotfelmérésen bemutatandó hozzájárulásokat; úgy véli, hogy ezek fontos lépések annak érdekében, hogy a 2020 utáni időszakra vonatkozóan valamennyi fél ambiciózusabb törekvéseket határozzon meg, így várakozással tekint a katowicei első helyzetfelmérés elé, amelynek egy olyan COP határozatban kell testet öltenie, amely megerősíti a felek 2030-as nemzetileg meghatározott hozzájárulásainak 2020-ig történő ambiciózusabbá tétele iránti kötelezettségvállalást, annak érdekében, hogy a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljaival összhangba kerüljenek;

2018. október 25., csütörtök

16. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alkalmazzanak kommunikációs stratégiákat és tevékenységeket az éghajlatvédelmi fellépés állami és politikai támogatásának növelése, illetve az éghajlatváltozás elleni küzdelem olyan járulékos előnyeinek jobb megismertetése érdekében, mint a jobb levegőminőség és közegészség, a természeti erőforrások megőrzése, gazdasági növekedés és a nagyobb foglalkoztatás, a nagyobb energiabiztonság és a mérsékeltbb energia-import-költségek, valamint a nemzetközi versenyben az innováció és a technológiai fejlesztés révén megszerzett előnyök; hangsúlyozza, hogy ezenkívül fel kell hívni a figyelmet az éghajlatváltozás, illetve a társadalmi igazságtalanság, a migráció, az instabilitás és a szegénység közötti összefüggésekre, valamint arra a tényre, hogy a globális éghajlatvédelmi fellépés nagymértékben hozzájárulhat e problémák megoldásához;

17. hangsúlyozza a Párizsi Megállapodás, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend, a sendai keret és az addisz-abebai cselekvési menetrend (fejlesztésfinanszírozás), valamint az egyéb riói egyezmények közötti szinergiákat, mivel ezek fontos és egymással összefüggő előrelépéseket jelentenek, biztosítva, hogy a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés egyidejűleg megvalósítható legyen;

COP 24 Katowicében

18. elismeri a COP 22 és a COP 23 elnökségének eredményeit, amelyek közösen készítették elő a 2018. évi Talanoa párbeszédet, amelyet a felek széles körben jóváhagytak, és 2018 januárban elindítottak; várakozással tekint a COP 24 keretében ismertetendő első eredmények és ezt követő politikai következtetések elé, hogy a globális törekvések 2020-ig összhangba kerüljenek a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljaival; nagyra értékeli, hogy a Talanoa-párbeszéd nem korlátozódik a nemzeti kormányok közötti megbeszélésekre, hanem az érdekeltek széles körének, köztük régióknak, városoknak és választott képviselőiknek is lehetőséget biztosít arra, hogy felhívják a nemzeti és globális döntéshozók figyelmét a legfontosabb éghajlat-politikai kérdésekre; üdvözlí a városok és régiók Talanoa-párbeszédeit, és várakozással tekint az Európában megtartandó további párbeszédre; várja a nem állami szereplők hozzászólásait, és felkéri valamennyi felet, hogy kellő időben nyújtsák be észrevételeiket a katowicei politikai vita elősegítése érdekében;

19. elismeri továbbá, hogy a COP 23 keretében a Párizsi Megállapodás munkaprogramjában (szabálykönyv) elért haladás ellenére jelentős kihívások állnak a teljes végrehajtás és a COP 24 keretében meghozandó konkrét döntések előtt; felszólít a csúcstalálkozó előtti minden szükséges előkészítő munka elvégzésére a szabálykönyv véglegesítése érdekében, ami elengedhetetlen a Párizsi Megállapodás kellő időben történő végrehajtásához;

20. támogatja egy olyan szabálykönyv létrehozását, amely nagy fokú átláthatóságot követel meg, és határozott, kötelező erejű szabályokat állapít meg valamennyi fél részére annak érdekében, hogy pontosan lehessen mérni az előrehaladást, és további bizalmat lehessen kiépíteni a nemzetközi folyamatban részt vevő felek között; aggódalmát fejezi ki amiatt, hogy bizonyos felek továbbra is vonakodnak a teljes átláthatóság megvalósításától a kibocsátások mérése terén; felkéri a nagyobb gazdaságokat, hogy játsszanak vezető szerepet a szabálykönyvről szóló tárgyalásokon, és szorgalmazzák a nyomkövetési és ellenőrzési rendszerekre vonatkozó kötelező előírásokat, amelyek között szerepel az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó aktuális és megbízható adatok és becslések közlése;

21. hangsúlyozza a kiegészítő szabálykönyv jelentőségét, amely megfigyeléseken alapuló légköri adatokat tartalmaz a jelentéstétel megbízhatósága és pontossága érdekében; felkéri az Európai Bizottságot, az Európai Űrügynökséget (ESA), a Meteorológiai Műholdak Hasznosításának Európai Szervezetét (EUMETSAT), a Középtávú Időjárás Előrejelzések Európai Központját, az „Integrált Szén-dioxid-figyelő Rendszer” európai kutatási infrastruktúra-konzorciumot (ICOS), a nemzeti kibocsátás-nyilvántartási hivatalokat és kutatóközpontokat, valamint az egyéb jelentős szereplőket, hogy építsenek ki olyan operatív kapacitást, amely műholdas adatok felhasználásával és a szükséges követelmények teljesítésével, több műhold együttes használata révén képes információt nyújtani az antropogén kibocsátásról;

22. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Unió a katowicei COP 24 konferencián egyetlen és egységes álláspontot képviseljen annak érdekében, hogy biztosítsa politikai erejét és hitelességét; arra ösztönzi valamennyi tagállamot, hogy támogassák az uniós megbízatást a tárgyalások során és a többi szereplővel folytatott kétoldali találkozókra;

23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az éghajlatvédelmi fellépést vegyék fel az ENSZ-en belüli fontos nemzetközi fórumok, valamint többek között a G7 és a G20 menetrendjére, és hogy törekedjenek többoldalú partnerségekre a Párizsi Megállapodás végrehajtását, valamint a fenntartható fejlesztési célokat érintő konkrét kérdésekben;

2018. október 25., csütörtök

Nyitottság, inkluzivitás és átláthatóság

24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tartsák fenn és erősítsék meg a stratégiai partnerségeket a fejlett országokkal és a feltörekvő gazdaságokkal azzal a céllal, hogy a következő néhány év során létrehozzanak egy éghajlat-politikai élcsoporthoz, és nagyobb szolidaritást mutassanak a kiszolgáltatott államok felé; támogatja az EU kitartó és aktív elkötelezettségét az „ambiciózus koalíción” (High Ambition Coalition, HAC) belül és tagállamaival szemben, hogy láthatóvá tegye elszántságukat a Párizsi Megállapodás érdemi végrehajtására egy megbízható szabálykönyv 2018-as elfogadása és a COP 24-en esedékes sikeres Talanoa-párbeszéd révén;

25. hangsúlyozza, hogy a globális átlaghőmérséklet-növekedés 1,5 °C-ra korlátozásának biztosítása érdekében valamennyi fél tényleges részvétele szükséges, amihez viszont kezelni kell a hagyományos vagy egymással ütköző érdekek kérdését; ezzel összefüggésben megerősíti támogatását a világ népességének többségét képviselő kormányok által indított kezdeményezés iránt, amely specifikus összeférhetetlenségi politikát vezet be az UNFCCC-n belül; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy konstruktívan vegyenek részt ebben a folyamatban, anélkül, hogy veszélyeztetnék az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás törekvéseit és célkitűzéseit;

26. kiemeli, hogy az éghajlatváltozás miatt lakhelyüket elhagyó emberek 80 %-a nő, és hogy az éghajlatváltozás általában súlyosabban érinti a nőket, mint a férfiakat, mégis a nők viselik a nagyobb terhet, miközben nem vonják be őket az éghajlati fellépésekkel kapcsolatban meghozott legfontosabb döntésekbe; hangsúlyozza, hogy a nők emancipációja, valamint a nemzetközi fórumokon, például az UNFCCC-n, valamint a nemzeti, regionális és helyi éghajlatvédelmi fellépésekben való teljes körű és egyenlő részvétele és vezető szerepe elengedhetetlen a fellépések sikeréhez és eredményességéhez; felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy építsék be a nemekkel kapcsolatos szempontokat az éghajlat-politikákba, és mozdítsák elő az öslakos nők és női jogvédők közreműködését az UNFCCC keretén belül;

27. üdvözli a COP 23 azon döntését, hogy az alkalmazkodási alap továbbra is szolgálja a Párizsi Megállapodást; elismeri az alap jelentőségét az éghajlatváltozásnak leginkább kiszolgáltatott közösségek számára, ezért üdvözli a tagállamok által az alap számára tett 93 millió USD összegű új felajánlást;

28. elismeri, hogy továbbra is az Unió és tagállamai biztosítják az éghajlatváltozással kapcsolatos közfinanszírozás legjelentősebb forrásait; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fejlett országok által tett tényleges felajánlások messze elmaradnak az évi 100 milliárd USD-os kollektív céltól; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy valamennyi fejlett fél eleget tegyen a cél eléréséhez való hozzájárulásának, mivel a hosszú távú finanszírozás döntő fontosságú a fejlődő országok számára, hogy képesek legyenek teljesíteni az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos célkitűzéseiket;

29. hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetésnek összhangban kell állnia a fenntartható fejlődésre vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalásokkal, valamint a közép és hosszú távú, éghajlatváltozással és energiával kapcsolatos célkitűzésekkel, és nem lehet kedvezőtlen hatással az említett célokra, illetve nem hátráltathatja végrehajtásukat; aggodalommal állapítja meg, hogy az uniós összkiadások 20 %-ában meghatározott célt valószínűleg nem sikerül teljesíteni, ezért korrekciós intézkedésekre szólít fel; hangsúlyozza továbbá, hogy a 2020 utáni többéves pénzügyi keretről folytatott politikai vitának a kezdetektől fogva az éghajlat- és energiapolitikai célokat kell a középpontjába helyezni, biztosítandó, hogy a teljesítésükhöz szükséges források rendelkezésre álljanak; emlékeztet álláspontjára, amely szerint az éghajlattal kapcsolatos jelenlegi kiadásokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2027-ig 20 %-ról 30 %-ra kell növelni; úgy véli, hogy a többéves pénzügyi keret minden fennmaradó kiadásának összhangban kell lennie a Párizsi Megállapodással, és nem ütközhetnek az éghajlatvédelmi erőfeszítésekkel;

30. felhív egy célzott és automatikus uniós közfinanszírozási mechanizmus létrehozására, amely kiegészítő és megfelelő támogatással segíti a méltányos uniós részvételt az éghajlatváltozás kezelésére szolgáló, 100 milliárd USD összegű nemzetközi finanszírozási cél teljesítésében;

A nem állami szereplők szerepe

31. emlékeztet arra, hogy a Párizsi Megállapodás elismeri a többszintű kormányzás éghajlat-politikákban játszott jelentős szerepét, valamint a régiókkal, a városokkal és a nem állami szereplőkkel folytatott együttműködés szükségességét;

32. elégedettségét fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az éghajlatváltozás elleni fellépés mellett elkötelezett nem állami szereplők egyre szélesebb körben és egyre inkább mobilizálódnak, és ennek konkrét és mérhető eredményei vannak; kiemeli a civil társadalom, a magánszektor és az állami szint alatt működő kormányzatok szerepét a nyomásgyakorlásban és a közvélemény és az állami fellépés motiválásában; felhívja az EU-t, a tagállamokat és a feleket, hogy ösztönözzék, segítsék és vonják be a nem állami szereplőket egy teljes mértékben átlátható párbeszéd során, amelyek egyre inkább élen járnak az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, valamint a szubnacionális szereplőket, különösen abban az esetben, ha az éghajlat-politika terén megromlottak a nemzeti kormányokkal fenntartott uniós kapcsolatok; üdvözli ennek fényében a 150 millió polgárt képviselő 25 üttörő városnak a COP 23 keretében tett azon vállalását, hogy 2050-ig nettó kibocsátásmentes városokká válnak;

2018. október 25., csütörtök

33. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse tovább a helyi és regionális hatóságokkal fenntartott kapcsolatait a városok és régiók közötti tematikus és ágazati együttműködés fokozása érdekében mind az EU-ban, mind azon kívül, hogy fejleszthetők legyenek az alkalmazkodással és ellenálló képességgel kapcsolatos kezdeményezések, és hogy megerősödjenek a fenntartható fejlesztési modellek és a kibocsátáscsökkentési tervek a legfontosabb ágazatokban, például az energia, az ipar, a technológia, a mezőgazdaság és a közlekedés területén úgy a városi, mint a vidéki térségekben, például ikerintézményi programokkal, a nemzetközi városi együttműködési programmal, a Polgármesterek Szövetsége és a hasonló platformok támogatásával, valamint a bevált gyakorlat cseréjére vonatkozó új fórumok kiépítésével; kéri az Uniót és a tagállamokat, hogy támogassák a regionális és helyi szereplőknek a regionálisan és helyi szinten meghatározott (a nemzetileg meghatározott hozzájárulásokhoz hasonló) hozzájárulások bevezetésére irányuló erőfeszítéseit, amennyiben e folyamat útján fokozhatók az éghajlattal kapcsolatos törekvések;

34. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a század közepére szóló, nulla nettó kibocsátásra irányuló, hosszú távú uniós stratégiára vonatkozó javaslatában határozzon meg az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó, 2050-re szóló konkrét célokat valamennyi ágazatban, és dolgozzon ki egyértelmű ütemtervet e célok megvalósítására, amely konkrét mérőföldkövet tartalmaz 2035, 2040 és 2045 tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat arra nézve, hogy miként lehet fokozni a nyelők általi eltávolítást a Párizsi Megállapodásnak megfelelően, hogy ily módon az EU-ban legkésőbb 2050-re el lehessen érni a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást, majd nem sokkal ezután a negatív kibocsátást; felhív arra, hogy ez a stratégia méltányosan ossza meg az erőfeszítéseket az ágazatok között, tartalmazzon egy mechanizmust az ötévenkénti globális állapotfelmérés eredményeinek beépítésére, vegye figyelembe az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület soron következő jelentésének megállapításait, az Európai Parlament ajánlásait és álláspontjait, valamint a nem állami szereplők, így a helyi és regionális hatóságok, a civil társadalom és a magánszektor véleményét;

35. kiemeli, hogy a hosszú távú uniós stratégiára úgy kell tekinteni, mint amely lehetőséget biztosít egy olyan korszerű, zöld uniós gazdaság jövőbeni stratégiai prioritásainak meghatározására, amely teljes mértékben kihasználja a technológiai fejlődésben rejlő lehetőségeket, magas szintű szociális biztonságot és fogyasztóvédelmi normákat tart fenn, és amely előnyös lesz az ipar és a civil társadalom számára, különösen hosszú távon;

36. arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki stratégiákat és programokat a dekarbonizáció és a technológiai fejlődés miatt szükségessé váló, ágazatokon belüli átállás elősegítésére, illetve a tudás és a jó gyakorlatok érintett régiók, munkavállalók és vállalkozások közötti cseréjének lehetővé tételére, valamint nyújtsanak támogatást a régiók és a munkavállalók számára a strukturális változásokra való felkészülésük elősegítése érdekében, aktívan kutassanak új gazdasági lehetőségek után, és dolgozzanak ki stratégiai telepedési politikákat a nulla nettó kibocsátással járó európai gazdaságba való igazságos átmenet biztosítása érdekében;

37. úgy véli, hogy annak érdekében, hogy a nemzetileg meghatározott hozzájárulások összhangban legyenek a Párizsi Megállapodásban előírt, a gazdaság egészére vonatkozó kötelezettségvállalásokkal, a feleket arra kell ösztönözni, hogy a nemzetközi tengerhajózásból és légi közlekedésből származó kibocsátást is vegyék figyelembe, és fogadjanak el és hajtsanak végre nemzetközi, regionális és nemzeti szintű intézkedéseket az ezen ágazatokból származó kibocsátások kezelésére;

Valamennyi ágazat átfogó erőfeszítése

38. üdvözlí általában a kibocsátáskereskedelmi rendszerek folyamatos fejlesztését, és különösen az energiaágazatra kiterjedő kínai nemzeti kibocsátáskereskedelmi rendszer bevezető szakaszának 2017. decemberi elindítását; üdvözlí továbbá az Unió és Svájc kibocsátáskereskedelmi rendszerének összekapcsolására vonatkozó, 2017 végén aláírt megállapodást, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy vizsgálja meg hasonló, a harmadik államok és régiók szén-dioxid-piacával való összekapcsolás vagy az együttműködés más formáinak további lehetőségeit, valamint ösztönözze a további szén-dioxid-piacok és egyéb szén-dioxid-árazási mechanizmusok létrehozását, amelyek hozzájárulnak a globális kibocsátás csökkentéséhez, növelik a hatékonyságot, költségmegtakarítást eredményeznek, és az egyenlő versenyfeltételek megteremtése révén csökkentik a kibocsátásáthelyezés kockázatát; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre biztosítékokat annak érdekében, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerével való minden kapcsolat továbbra is kiegészítő és tartós kibocsátáscsökkentő tényezőket szolgáltasson, és ne veszélyeztesse az Unió belső üvegházhatásúgáz-kibocsátási kötelezettségvállalásait;

39. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a közlekedési ágazat az egyetlen, amelynek kibocsátásai 1990 óta növekedtek; hangsúlyozza, hogy ez hosszú távon nem egyeztethető össze a fenntartható fejlődéssel, amely inkább azt követeli meg, hogy a társadalom valamennyi ágazatából származó kibocsátás nagyobb és gyorsabb ütemben csökkenjen; emlékeztet arra, hogy a közlekedési ágazatot 2050-ig teljes mértékben szén-dioxid-mentesíteni kell;

40. mély csalódottságának ad hangot a személygépjárművek és könnyű haszongépjárművek 2020 utáni szén-dioxid-kibocsátására vonatkozó szabályokról szóló bizottsági javaslatl szemben, mivel az nincs összhangban a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljaival;

2018. október 25., csütörtök

41. aggodalmát fejezi ki a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) által elfogadott nemzetközi légi közlekedési kibocsátáskompenzációs és -csökkentési rendszerben (CORSIA) megcélzott szinttel kapcsolatban, mivel a szabványokkal és ajánlott gyakorlatokkal (SARPs) kapcsolatos, jelenleg zajló munka a rendszert 2019-től kívánja bevezetni; határozottan ellenzi a CORSIA Európán belüli járatok tekintetében történő bevezetésére irányuló erőfeszítéseket, mivel az felülírja az uniós jogszabályokat és az EU döntéshozatali függetlenségét; hangsúlyozza, hogy a CORSIA SARPs tervezetének további felhígítása elfogadhatatlan; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg mindent a CORSIA rendelkezései és ezáltal jövőbeni hatása megerősítése érdekében;

42. emlékeztet a 2003/87/EK irányelvnek a hatály légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó jelenlegi korlátozásainak fenntartása és egy piaci alapú globális intézkedés 2021-től történő bevezetésének előkészítése céljából történő módosításáról szóló, 2017. december 13-i (EU) 2017/2392 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽¹⁾ és különösen 1. cikkének (7) bekezdésére, amely egyértelműen megállapítja, hogy az Európai Parlament és a Tanács mint társjogalkotók jelentik az egyetlen intézményt, amely dönthet az ETS-irányelv bármely leendő módosításának kérdésében; felszólítja a tagállamokat, hogy a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás szellemében nyújtsanak be hivatalos fenntartást a CORSIA SARPs vonatkozásában, megállapítva, hogy a CORSIA végrehajtásához és az annak önkéntes szakaszaiban való részvételhez a Tanács és az Európai Parlament előzetes jóváhagyása szükséges;

43. emlékeztet arra, hogy a légi közlekedésből származó kibocsátások globális megoldását célzó ICAO-eljárás megkönnyítése érdekében az Unió 2024-ig ismét meghosszabbította az EU ETS hatálya alól mentesülő, EGT-n kívüli járatokra vonatkozó eltérést; hangsúlyozza azonban, hogy a jogszabályok bármilyen további módosítását csak akkor szabad végrehajtani, ha az összhangban van az uniós gazdaság egészére vonatkozó, az ÜHG-kibocsátás csökkentésére irányuló kötelezettségvállalással, amely nem tervezi a kibocsátáskompenzációs egységek használatát 2020 után;

44. üdvözli, hogy az EU ETS a légi közlekedés területén már mintegy 100 millió tonna szén-dioxid-kibocsátás-csökkenést, illetve -kompenzációt eredményezett;

45. emlékeztet arra, hogy a becslések szerint a hajózásból származó szén-dioxid-kibocsátás a 2050-ig tartó időszakban 50–250 %-kal növekszik majd, valamint hogy léteznek technológiai megoldások a tengeri kibocsátások jelentős csökkentésére; örömmel veszi tudomásul, hogy a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) Tengerikörnyezet-védelmi Bizottságának 2018 áprilisában tartott 72. ülésén megállapodtak a hajózásból származó ÜHG-kibocsátás csökkentésére irányuló kezdeti IMO-stratégiáról, ami ez az ágazat első lépése a Párizsi Megállapodásban meghatározott hőmérsékleti cél elérése érdekében; felhívja az IMO-t, hogy gyorsan állapodjon meg a célok eléréséhez szükséges új kötelező kibocsátáscsökkentési intézkedésekről, és hangsúlyozza a 2023 előtti végrehajtás fontosságát és sürgősségét; hangsúlyozza, hogy további intézkedésekre van szükség a tengeri kibocsátások kezelése érdekében, ezért felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy szorosan kövessék nyomon az IMO-megállapodás hatását és végrehajtását, valamint vegyék fontolóra a további uniós fellépést annak biztosítása érdekében, hogy a tengeri hajózás üvegházhatást okozó gázkibocsátását a Párizsi Megállapodásban kitűzött hőmérsékleti céllal összhangba hozzák; sürgeti a Bizottságot, hogy a közeljövőben előterjesztendő, 2050-ig tartó időszakra vonatkozó dekarbonizációs stratégiájában a nemzetközi tengeri hajózással is foglalkozzon, hogy az uniós beruházási döntéseket a nulla szén-dioxid-kibocsátással járó hajóüzemanyagok és -meghajtási technológiák felé terelje;

46. megjegyzi, hogy a világon kibocsátott üvegházhatásúgáz-kibocsátások közel 20 %-a az erdőirtásra és az erdőpusztulásra vezethető vissza; kiemeli az erdők és vizes élőhelyek jelentős szerepét az éghajlatváltozás mérséklésében, mivel azok nagy szén-dioxid-megkötő potenciállal rendelkeznek; rámutat arra, hogy az EU-ban és világszerte is meg kell őrizni, hosszú távon pedig növelni kell a természetes szénelnyelőket és széntárolókat, továbbá hogy a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljainak elérése érdekében növelni kell a globális erdők teljes méretét, valamint tovább kell fokozni kell az erdők éghajlatváltozással kapcsolatos alkalmazkodási kapacitásait és ellenálló képességét; hangsúlyozza, hogy a trópusi erdők ágazatára összpontosító további mérséklő erőfeszítésekre van szükség, és mindezt az erdőterület csökkenése és az éghajlatváltozás kiváltó okainak kezelésével kell kezdeni;

Az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia alkalmazkodás révén

47. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra irányuló uniós stratégiát, mert az alkalmazkodást célzó intézkedések elkerülhetetlenül szükségesek valamennyi ország számára, ha minimálisra kívánják csökkenteni a negatív hatásokat, és maradéktalanul ki akarják aknázni az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens növekedés és a fenntartható fejlődés lehetőségeit;

48. úgy látja, hogy a helyi közösségek és őslakos népek platformjának működőképessé tétele a COP 23 egyik eredménye, és fontos lépés a párizsi döntések végrehajtása terén; úgy véli, hogy a platform elősegíti az alkalmazkodási erőfeszítések és stratégiák terén a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok hatékony cseréjét;

⁽¹⁾ HL L 350., 2017.12.29., 7. o.

2018. október 25., csütörtök

49. hangsúlyozza, hogy olyan nyilvános, átlátható és felhasználóbarát rendszereket és eszközöket kell kifejleszteni, amelyek lehetővé teszik a nemzeti alkalmazkodási tervek és fellépések eredményeinek és hatékonyságának nyomon követését;

Klímadiplomácia

50. határozottan támogatja az Unió politikai befolyásának és klímadiplomáciájának folytatását és további megerősítését, ami alapvető fontosságú az éghajlat-politika ismertségének növeléséhez a partnerországokban és a globális közvélemény körében; szorgalmazza, hogy az Európai Külügyi Szolgálatban (EKSZ) és a Bizottságban különítsenek el humán és pénzügyi erőforrásokat annak érdekében, hogy azok jobban tükrözzék a klímadiplomácia iránti erős kötelezettségvállalást és fokozott szerepvállalást; hangsúlyozza, hogy ki kell dolgozni az uniós klímadiplomácia átfogó stratégiáját, és az éghajlatváltozás kérdését az EU külső fellépéseinek valamennyi területén – a kereskedelemre, a fejlesztési együttműködésre, a humanitárius segélyezésre, a biztonság- és védelempolitikára is kiterjedően – meg kell jeleníteni;

51. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás a nemzetközi biztonság és a regionális stabilitás szempontjából mélyülő következményekkel jár a környezetkárosodás, a megélhetés elvesztése, az éghajlatváltozás miatti kényszerű lakóhelyelhagyás és az elégedetlenség ehhez kapcsolódó formái miatt azokban a térségekben, ahol az éghajlatváltozás úgy értékelhető, hogy súlyosbítja a fenyegetéseket; ezért arra ösztönzi az Uniót és a tagállamokat, hogy működjenek együtt partnereikkel világszerte az éghajlatváltozás destabilizáló hatásainak jobb megértése, integrálása, előrejelzése és kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy a klímadiplomáciát ezeknek megfelelően érvényesíteni kell az Unió konfliktusmegelőzési politikáiban;

52. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre nagyratörő szövetségeket azzal a céllal, hogy jó példát mutatva megjelenítsék az éghajlatvédelmet a különböző külpolitikai kérdésekben, többek között a kereskedelem, a nemzetközi migráció, a nemzetközi pénzügyi intézmények reformja és a béke- és biztonságpolitika területén;

53. felhívja a Bizottságot, hogy az éghajlatváltozás dimenzióját építse be a nemzetközi kereskedelmi és beruházási megállapodásokba azáltal, hogy a Párizsi Megállapodás ratifikálását és végrehajtását a jövőbeli kereskedelmi megállapodások feltételéül szabja; felkéri a Bizottságot, hogy készítsen átfogó értékelést arról, hogy a meglévő megállapodások mennyiben vannak összhangban a Párizsi Megállapodással;

Ipar és versenyképesség

54. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás mindenekelőtt egy társadalmi kihívás, az ellene folytatott küzdelem továbbra is az uniós szakpolitikák és fellépések egyik irányadó elve, ideértve az ipar, az energia, a kutatás és a digitális technológiák területét is;

55. üdvözli az európai polgárok, vállalkozások és ipar eddigi erőfeszítéseit és elért eredményeit a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségek teljesítése terén; arra bátorítja őket, hogy tűzzenek ki ambiciózusabb célokat, és teljes körűen használják ki a Párizsi Megállapodásból adódó lehetőségeket, lépést tartva a technológiai fejlődéssel;

56. hangsúlyozza, hogy egy stabil és kiszámítható jogi keret, valamint az uniós és globális szinten adott egyértelmű szakpolitikai jelzések megkönnyítik és elősegítik az éghajlatváltozással kapcsolatos beruházásokat; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban a „Tiszta energia minden európai számára” elnevezésű intézkedéscsomagban előterjesztett jogalkotási javaslatok fontosságát, amelyek az EU versenyképességének erősítésére, a polgárok felelősségvállalásának ösztönzésére, valamint olyan célok meghatározására irányulnak, amelyek összhangban vannak a Párizsi Megállapodás és annak öt éves felülvizsgálati mechanizmusa alapján tett uniós kötelezettségvállalásokkal;

57. üdvözli, hogy több olyan ország, amelyek az Unió energiaigényes iparágainak fontos versenytársainak adnak otthont, bevezették a szén-dioxid-kereskedelmet és az egyéb árképzési mechanizmusokat; ösztönzi a többi országot, hogy kövessék ezt a példát;

58. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy növeljék a jó minőségű munkahelyek és a képzett munkavállalók számát az EU iparában, előmozdítva ezzel annak innovációját és fenntartható átalakulását; szorgalmazza, hogy egy holisztikus és inkluzív folyamat keretében dolgozzák ki egy alternatív üzleti modell jövőképét a szén- és karbonintenzív régiókban, ahol magas a karbontól függő ágazatokban dolgozó munkavállalók aránya, hogy elősegítsék a fejlődő iparágak és szolgáltatások fenntartható átalakulását, miközben elismerik az örökséget, a hagyományt és a munkaerő rendelkezésre álló készségeit; hangsúlyozza a tagállamok fontos szerepét a reformok felgyorsításában, amelyek igazságos átmenetet biztosíthatnak a munkaerő számára ezekben a régiókban; emlékeztet arra, hogy a további uniós pénzügyi támogatás e tekintetben megkerülhetetlen szerepet játszik;

2018. október 25., csütörtök

Energiapolitika

59. emlékeztet arra, hogy a megújuló energiába történő befektetések csökkennek az EU-ban; hangsúlyozza ezért a megújuló energia és az energiahatékonyság fontosságát a kibocsátások csökkentése, az energiabiztonság, valamint a kiszolgáltatott és szegény háztartások védelme és megsegítése érdekében az energiaszegénység megelőzése és enyhítése szempontjából; szorgalmazza az energiahatékonysági és energiatakarékossági intézkedések és a megújuló energiaforrások fejlesztésének és hatékony bevezetésének globális előmozdítását (például a megújuló energiaforrások önálló előállításának és felhasználásának ösztönzésével);

60. emlékeztet arra, hogy az energiahatékonyság prioritásként történő kezelése, többek között az „energiahatékonyság az első helyen” elven keresztül is, valamint a megújuló energiaforrások terén vállalt globális vezető szerep az EU energiauniójának két fő célját képezi; hangsúlyozza a tiszta energiára vonatkozó intézkedéscsomag keretében folyó ambiciózus jogalkotás fontosságát e célok elérésében, valamint annak jelentőségét, hogy a Párizsi Megállapodás szerinti uniós szakpolitikai kötelezettségvállalások hatékony végrehajtására irányuló, a század közepére szóló stratégia tartalmazza a globális átlaghőmérséklet-növekedésnek jóval a 2 °C alá csökkentését, valamint azt a célt, hogy 1,5 °C alatt tartsák ezt az emelkedést;

61. hangsúlyozza az energiatárolási technológiák, az intelligens energiahálózatok és a keresletoldali válaszingtézkedések kidolgozásának fontosságát, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy megerősödjön a megújuló energiaforrások részesedése az elektromos áram, a fűtés és a hűtés lakossági ágazataiban;

62. felszólítja az Uniót, hogy sürgesse a nemzetközi közösséget a konkrét intézkedések haladéktalan elfogadására, beleértve a környezeti vagy gazdasági szempontból káros támogatások fokozatos kivezetésének menetrendjét is, mivel e támogatások torzítják a piaci versenyt, hátráltatják a nemzetközi együttműködést és akadályozzák az innovációt;

Kutatás, innováció, digitális technológiák és úrpolitika

63. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás elleni költségvetésküzdőben kulcsszerepet játszik a folyamatos és megerősített kutatás és innováció az éghajlatváltozás mérséklése, az alkalmazkodási politikák, az erőforrás-hatékonyság, a másodlagos nyersanyagok fenntartható hasznosítása („körforgásos gazdaság”) és az éghajlatváltozással kapcsolatos adatok gyűjtése terén, és ez hozzájárul a fosszilis tüzelőanyagoktól való függőség csökkentéséhez is; ezért globális kötelezettségvállalásokat sürget a beruházások fokozása és ezekre a területekre való irányítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az új Horizont Európa program keretében elsőbbséget kell adni a fenntartható energiaprojektek finanszírozásának, figyelembe véve az Unió által az energiaunió és a Párizsi Megállapodás keretében tett kötelezettségvállalásokat;

64. hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlesztési célok radikális változást jelentenek a fejlesztési együttműködéssel kapcsolatos nemzetközi politikákban, és az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy belső és külső politikáiban is végrehajtja ezeket a célokat; a fenntartható fejlesztési célok külső dimenziójával összhangban hangsúlyozza, hogy fel kell tárnai a fejlődő országok és feltörekvő gazdaságok energetikai átalakulását támogató különböző módszereket, többek közötti kapacitásépítési intézkedéseken, a megújuló energiaforrások és energiahatékonysági projektek beruházási kiadásainak csökkentése terén nyújtott segítségen, a technológiaátadáson, valamint az intelligens városok és a távoli és vidéki közösségek fejlesztésére adott megoldásokon keresztül, segítve nekik abban, hogy teljesítsék a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásaikat; e tekintetben üdvözlí az újonnan létrehozott Európai Fenntartható Fejlődési Alapot;

65. emlékeztet arra, hogy a kutatás, az innováció és a versenyképesség az Unió energiaunióra irányuló stratégiájának öt pillére között szerepelnek; megjegyzi, hogy az Unió elkötelezett aziránt, hogy megőrizze globális vezető szerepét ezeken a területeken, ugyanakkor szoros tudományos együttműködést alakítson ki a nemzetközi partnerekkel; hangsúlyozza az erős innovációs kapacitás kiépítésének és fenntartásának fontosságát mind a fejlett, mind a feltörekvő országokban, a tiszta és fenntartható energiatechnológiák térnyerése érdekében;

66. emlékeztet arra, hogy a digitális technológiák alapvető szerepet játszanak az energetikai átalakulás támogatásában, és különösen az energiahatékonyság és az energiamegtakarítás javításában; hangsúlyozza azokat az éghajlati előnyöket, amelyeket az európai ipar digitalizációja idézhet elő az erőforrások hatékony felhasználásán és a nyersanyag-intenzitás csökkentésén, valamint a jelenlegi munkaerő hatékonyságának növelésén keresztül;

2018. október 25., csütörtök

67. határozottan úgy véli, hogy az Unió úrprogramjait úgy kell megtervezni, hogy biztosítsák az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez és az éghajlatváltozás mérsékléséhez való hozzájárulásukat; ebben az összefüggésben emlékeztet a Kopernikusz rendszer sajátos szerepére, valamint arra, hogy biztosítani kell, hogy a rendszer tartalmazzon egy szén-dioxid-nyomonkövetési szolgáltatást; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy fenntartsák az adatokhoz való ingyenes, teljes körű és nyílt hozzáférés politikáját, mivel ez elengedhetetlen a tudományos közösség számára, és alátámasztja a nemzetközi együttműködést ezen a területen;

Éghajlati fellépés a fejlődő országokban

68. ragaszkodik ahhoz, hogy hagyják nyitva a globális felmelegedés 1,5 °C-ra történő leszorításának lehetőségét, továbbá ahhoz, hogy a fő kibocsátóknak, köztük az EU-nak köteletségük fokozni a hatásmérséklésre irányuló erőfeszítéseiket, ami jelentős járulékos előnyöket teremthet a fenntartható fejlődés területén, valamint érdemben növelniük kell a fejlődő országokban az éghajlatvédelmi fellépésre nyújtott támogatásukat;

69. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy éghajlatvédelmi szempontból megalapozott döntéseket hozzanak, és a fejlődő országok számára különleges jelentőséggel bíró éghajlatvédelmi szolgáltatások javításán keresztül támogassák ezt; szorgalmazza, hogy ezt tegyék az uniós finanszírozású kutatás egyik fontos célkitűzésévé, és az EU részéről határozott erőfeszítéseket kér a technológia fejlődő országok részére történő átadásának elősegítésére; szorgalmazza a szellemi tulajdon-jogok éghajlatváltozással kapcsolatos vonatkozásairól szóló WTO-nyilatkozat elfogadását, hasonlóan a Dohában a közegészségüggyel kapcsolatos TRIPS-megállapodás 2001-es elfogadásához;

70. emlékeztet a fejlődő országok kötelezettségvállalására, hogy további új finanszírozást fognak nyújtani a fejlődő országban folyó éghajlatvédelmi fellépésekre, 2020-ig évente 100 milliárd USD összegben; elismeri, hogy tovább kell növelni és szigorúbban kell elszámolni a pénzügyi erőfeszítéseket, figyelmet fordítva arra a követelményre is, hogy ennek a finanszírozásnak új és többletforrásokat kell rendelkezésre bocsátania, és csak a hitelek támogatási egyenértékét szabad tartalmaznia, amelyet az OECD Fejlesztési Támogatási Bizottsága által elfogadott módszerrel számolnak ki; azt javasolja a tagállamoknak, hogy kövessék a Bizottság által az éghajlatvédelmi célkitűzésekkel rendelkező hivatalos fejlesztési segélyre vonatkozó riói jelzőszámok használatára kidolgozott gyakorlatokat;

71. felszólítja az EU-t, hogy tegyen eleget a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elvének, amelyet az EUMSZ 208. cikke rögzít, mivel ez a Párizsi Megállapodáshoz való uniós hozzájárulás egyik alapvető szempontja; ezért felszólítja az EU-t, hogy biztosítsa a koherenciát a fejlesztési, a kereskedelmi, a mezőgazdasági, az energia- és az éghajlat-politikái között;

72. emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás közvetlen és közvetett hatásokat is kifejt a mezőgazdaság termelékenységére; megismétli felhívását, a mezőgazdasági tudás, tudomány és technológia a világ fejlődésére gyakorolt hatásáról szóló nemzetközi felmérés (IASTD) következtetéseivel és az élelemhez való jog kérdésével megbízott különleges ENSZ-előadó ajánlásaival összhangban átalakulásra van szükség az élelmiszerek előállításának és fogyasztásának módjában, aminek során az agrár-ökológiai gyakorlatok felé kell elmozdulni; üdvözlí az ENSZ Élelmészeti és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) által annak érdekében tett kezdeményezéseket, hogy a fenntartható fejlesztési célok elérése érdekében fokozza az agroökológiát; sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy ezen irányvonalak mentén alakítsák a fejlesztési politikájukat, ideértve az Európai Fenntartható Fejlődési Alap mezőgazdasági beruházásokra vonatkozó keretét is;

73. hangsúlyozza, hogy a közlekedéssel és a kereskedelemmel összefüggő szén-dioxid-kibocsátás folyamatos növekedése alássa az EU éghajlatváltozással kapcsolatos stratégiájának hatékonyságát; megjegyzi, hogy az export által vezérelt fejlesztés támogatása, ideértve az ipari méretű exportorientált mezőgazdaságot is, nehezen egyeztethető össze az éghajlatváltozás mérséklésének sürgető feladatával;

74. úgy véli, hogy az EU-nak meg kell vizsgálnia, hogy milyen módon tudja bevezetni az erdőket veszélyeztető nyersanyagok, például a szója, a pálmaolaj, az eukaliptusz, a marhahús, a bőr és a kókusz európai kereskedelmének és fogyasztásának ellenőrzését, figyelembe véve az erdészeti jogszabályok végrehajtására, az erdészeti irányításra és az erdészeti termékek kereskedelmére vonatkozó uniós cselekvési tervvel (FLEGT cselekvési terv), a faanyagokra vonatkozó rendelettel, valamint az egyéb ellátási láncokat szabályozó uniós intézkedésekkel kapcsolatban levont tanulságokat, hogy megszüntesse vagy megakadályozza a súlyos károkat; megjegyzi, hogy ezen erőfeszítések sikerének kulcsa a nyomonkövethetőség és a kötelező kellő gondosságra vonatkozó követelmények érvényesítése a teljes ellátási láncban;

75. felszólítja az Európai Beruházási Bankot, hogy gyorsan vessen véget a fosszilis tüzelőanyagokra épülő projektek számára nyújtott hitelezésnek, és felkéri az uniós tagállamokat, hogy szüntessék meg a fosszilis tüzelőanyagokra épülő projektek számára nyújtott exporthitel-garanciákat; szorgalmazza a zöld beruházásoknak kedvező egyedi állami garanciák nyújtását, a zöld beruházási alapok számára biztosított tanúsítványok és adókedvezmények bevezetését, valamint a zöld kötvények kibocsátását;

2018. október 25., csütörtök

76. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy mérhetővé tegyék az alkalmazkodásra vonatkozó globális célt, és jelentős új forrásokat mobilizáljanak a fejlődő országok alkalmazkodására; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy vállalják az általuk az alkalmazkodásra nyújtott finanszírozás jelentős növelését; elismeri, hogy előrelépésre van szükség a veszteségek és károk kezelésének kérdésében is, amire további erőforrásokat kell előteremteni az államháztartás innovatív forrásain keresztül, felhasználva a Varsói Nemzetközi Mechanizmust;

77. hangsúlyozza, hogy alulról építkező, helyi irányítású projektekre van szükség, amelyek elérik a különösen kiszolgáltatott embereket és közösségeket; megjegyzi, hogy a vegyes finanszírozási műveletek és a magánbefektetéseket elősegítő garanciák jelenlegi előtérbe helyezése a nagyprojekteknek kedvez, és ezért kéri a megfelelő egyensúly megteremtését a támogatási alapok felhasználásában;

78. megjegyzi, hogy a légi közlekedési ágazat nagymértékben támaszkodik a kibocsátáskompenzációra, az erdőkre vonatkozó kompenzáció pedig nehezen mérhető, és garantálása lehetetlen; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a nemzetközi légi közlekedési kibocsátáskompenzációs és -csökkentési rendszer (CORSIA) és más projektek semmilyen módon se károsítsák az élelmezésbiztonságot, a földhasználati jogokat, az őslakos népek jogait vagy a biológiai sokféleséget, továbbá hogy tiszteletben tartsák az előzetes tájékoztatáson alapuló jóváhagyás elvét;

Az Európai Parlament szerepe

79. úgy véli, hogy az Európai Parlamentet – mivel a nemzetközi megállapodásokhoz szükség van az egyetértésére, és társjogalkotóként központi szerepet játszik a Párizsi Megállapodás Unión belüli végrehajtásában – megfelelően be kell vonni az uniós küldöttségbe; elvárja ezért, hogy részt vehessen az uniós koordinátorok katowicei ülésein, és hogy hozzáférést kapjon minden előkészítő dokumentumhoz a tárgyalások megkezdésének időpontjától kezdve;

o

o o

80. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye titkárságának azzal a kéréssel, hogy juttassák el valamennyi nem uniós szerződő félnek.